

stodo i en cirkel af omkring tjugu alnars diameter och inom denna cirkel kunde man se skepnader af män, qvinnor och barn. Rundtomkring befunno sig djur af olika slag, hästar, kameler, får, getter och hundar, hvart djurslag i en grupp för sig, med undantag af hundarne, hvilka syntes springa omkring öfverallt. Denna lifliga tafla kunde tydligt ses i det klara månskenet.

Skrikande och sjungande röster hördes. Musik frambringades på något dåligt instrument. Män och qvinnor sprungo i kretsformiga rörelser. Båtsmannen såg att det var dans på färde.

Han hörde och såg allt detta på kortare tid än en minut, under det kamelen förde honom rakt framåt midt bland de dansande. Lägret låg nästan vid foten af den sandkulle, omkring hvilken kamelen fört honom. Han hade omsider fattat det beslutet att kasta sig af, hända hvad som ville; men han fick ingen tid dertill. Med ett fnysande läte rusade kamelen in i lägret, rakt in i de dansandes krets och der, midtunder skrik och rop af karlar, qvinnor och barn, hästars gnäggande, fårs och getters bråkande, samt hundars skällande, stannade djuret så tvärt, att dess ryttare, efter att hafva gjort en kullerbytta i luften, kom ned på alla fyra, midt framför kamelens utsträckta nos.

På detta sätt presenterade sig båtsmannen Bill i arabernas läger.

XX. Ett sorglustigt emottagande.

Det behöfver knappt sägas att sjömannens ankomst väckte någon förvåning hos den dansande gruppen, i hvars midt han så utan all ceremoni blifvit inkastad. En engelsk örlogsman, i jacka, lackerad